

Біблійні основи

Втор. 6, 4–9

Слухай, Ізраїлю, Господь Бог наш, Господь єдиний. Любитимеш Господа, Бога твого, всім серцем твоїм і всією душею твоєю, і всією силою твоєю. Оці слова, що їх я заповідаю тобі сьогодні, мусять бути в твоєму серці. Ти накажеш про них твоїм сином і говоритимеш про них, сидівши в хаті й ідучи в дорогу та лягаючи й устаючи; і прив'яжеш їх на знак собі на руку та й вони будуть налобником у тебе між очима, і напишеш їх на одвірках твого дому й на твоїх воротах.

Втор. 30, 11–16

Бо ж заповідь, яку заповідаю тобі нині, не занадто тяжка для тебе й недосяжна тобі. Не на небесах вона, щоб казати: Хто зніметься для нас на небо й дістане її нам, щоб ми її почули та виконували? Та й не за морем вона, щоб казати: Хто для нас поплине ген за море, і дістане її нам, щоб ми її почули та виконували? Ні! Це слово дуже близько до тебе, воно в тебе на устах і у твоєму серці, щоб його виконувати. Гляди, сьогодні я появив перед тобою життя й добро, смерть і лихо! Як слухатимеш заповіді Господа, Бога твого, що її заповідаю тобі нині, – любитимеш Господа, Бога твого, ходитимеш його дорогами та додержуватимешся його заповідей, установ і рішень, – то житимеш і розмножишся, і Господь, Бог твій, поблагословить тебе на землі, що йдеш її зайняти.

Іс. 40, 8

Висхне трава, зів'яне квітка; а слово Бога нашого стоятиме повіки.

Іс. 55, 6–11

Шукайте Господа, покіль його можна знайти! Взивайте до нього, покіль він близько! Нехай безбожник покине свою путь, а беззаконник – свої думки! Нехай навернеться до Господа, і він його пожалує, до Бога нашого, бо він на прощення пребагатий. Думки бо мої – не ваші думки, і дороги ваші – не мої

дороги, – слово Господнє. Бо так, як небо вище від землі, так мої дороги вищі від доріг ваших і думки мої вищі від думок ваших. Як дощ і сніг сходять з неба і не повертається туди, але напуває землю, щоб вона родила й росила та давала насіння тому, хто її обсіває, і хліб тому, хто їсть, отак і моє слово, що виходить у мене з уст, не повертається до мене порожнім, але чинить те, що я хочу, довершує те, за чим я його вислав.

Лк. 8, 21

«Мати моя і брати мої – це ті, що слухають слово Боже й його виконують».

Йо. 8, 31–32

І казав Ісус до тих юдеїв, які увірували в нього: «Коли ви перебуватимете в моїм слові, ви дійсно будете учнями моїми і спізнаєте правду, і правда визволить вас».

еф. 6, 10–17

Нарешті кріпіться в Господі та в могутності його сили. Одягніться в повну зброю Божу, щоб ви могли дати відсіч хитрощам диявольським. Нам бо треба боротися не проти тіла й крові, а проти начал, проти властей, проти правителів цього світу темряви, проти духів злоби в піднебесних просторах. Ось чому ви мусите надягнути повну зброю Божу, щоб за лихої години ви могли дати опір і, перемагаючи все, міцно встоятися. Стійте, отже, підперезавши правдою бедра ваші, вдягнувшись у броню справедливості і взувши ноги в готовість, щоб проповідувати Євангелію миру. А над усе візьміть щит віри, яким здолаєте згасити всі розпечені стріли лукавого. Візьміть також шолом спасіння і меч духовний, тобто слово Боже.

Кол. 3, 16

Слово Христове нехай у вас перебуває щедро: навчайтесь у всякій мудрості й напоумлюйте одні одних, співаючи Богові з подякою від свого серця псалми, гимни та духовні пісні.

Кол. 1, 3–6. 9–14

Ми дякуємо Богові й Отцеві Господа нашого Ісуса Христа, завжди молячися за

вас, відколи ми почули про вашу віру в Христа Ісуса та про любов, що маєте до всіх святих задля надії, що вам збережена на небі, що про неї оповіщення ви нещодавно чули у проповіді Євангелії правди, яка до вас прибула, і як у всьому світі дає плоди і зростає, так і у вас, від того дня, коли ви почули і спізнали благодать Божу в правді [...] Тому й ми від того дня, коли почули, не перестаємо за вас молитися та просити, щоб ви дійшли до повного спізнання Божої волі в усякій мудрості та духовнім розумінні, щоб жити вам життям, достойним Господа, і подобатися йому в усьому, приносячи плід у всякому доброму ділі і зростаючи у спізнанні Бога, покріплені всякою силою завдяки його славній потузі, щоб осягнути всяку витривалість і довготерпеливість із радістю. Дякуйте Отцеві, який зробив нас гідними мати участь у долі святих у світлі. Він вирвав нас із влади тьми й переніс у царство свого улюбленого Сина, в якому ми маємо відкуплення, прощення гріхів.

2 тим. 3, 14–17

Ти ж тримайся того, чого навчився і в чому переконався. Відаєш бо, від кого ти навчився, і вже змалку знаєш Святе Письмо, яке вірою у Христа Ісуса може тобі дати мудрість на спасіння. Все Писання – надхненне Богом і корисне, щоб навчати, докоряти, направляти, виховувати у справедливості, щоб Божий чоловік був досконалий, до всякого доброго діла готовий.

2 Тим. 4, 1–5

Я заклинаю тебе перед Богом і Христом Ісусом, який має судити живих і мертвих, на його появу та його Царство: Проповідуй слово, наполягай вчасно і невчасно, картай, погрожуй, напоумлюй із усією терпеливістю та наукою. Бо буде час, коли люди не знесуть здорової науки, але за своїми пожаданнями зберуть навколо себе вчителів, щоб уприємнювати собі слух, і від правди відвернуть вухо, а повернуться до байок. Ти ж будь тверезим у всьому, знось напасті, виконуй працю євангелиста, виконуй твою службу.

1 Пт. 1, 22–25

Очистивши послухом правди душі ваші для братньої нелицемірної любови, любіть гаряче один одного щирим серцем, відроджені наново не з тлінного насіння, а з нетлінного: словом Божим живим і вічним. Бо кожне тіло, як трава, і вся його слава, немов цвіт трави: трава всохла, і цвіт опав, – а слово

Господнє повік перебуває. Оце ж воно і є, оте слово, що було вам благовістоване.

1 Йо. 2, 12–14

Пишу вам, дітоньки, бо ваші гріхи відпущені вам із-за його імени. Пишу вам, батьки, бо ви спізнали того, хто споконвіку. Пишу вам, юнаки, бо ви перемогли лукавого. Писав вам, дітоньки, бо ви Отця спізнали. Писав вам, батьки, бо ви спізнали того, хто споконвіку. Писав вам, юнаки, бо ви сильні, і слово Боже у вас перебуває, і ви перемогли лукавого.